AMPA DE L'ESCOLA MUNICIPAL "PARC DEL GUINARDÓ"

LES FULLES DEL PARC 67

LA NOSTRA REVISTA

Núm. 67

ADÉU A SISÈ

Com cada any per aquestes dates arriba l'hora dels adéus. Hem de dir adéu a un curs que s'acaba, als nois i noies de sisè que començaran la secundària a l' Institut. A tots ells els desitgem el millor en la nova etapa de les seves vides que ara comença.

Pàg. Web: www.edu365.cat/ampaparcguinardo

e-mail: ampaparcguinardo@edu365.cat

índex

ADÉU A SISÉ	1
TALLER BALL / FESTA	2
PARCDAGOGIA	3
RECULL DE PREMSA	4 /5
CANTÀNIA	6
CANTEM I DIBUIXEM	7
BCN I EL PARC BALLEN	8 /9
CONSELL ESCOLAR	10 /11
RACÓ MULTICULTURAL	12
BALADA DE RETORN	13
ENTREVISTA	14
RECEPTA / SECCIONS	15
HUMOR	16

Sopar de Famílies:

Recordeu que el proper divendres 18 de juny es farà el tradicional sopar de famílies de fi de curs.

Com ja es tradició l'Ampa posarà la beguda amb l'esperat "cocktail del Parc" i els refrescs.

Cada família ha de portar el sopar que després "compartirem" entre tots.

BON PROFIT I

BONES VACANCES!!

TALLER DE BALL

El passat 15 d'abril va tenir lloc la 4a edició del Taller de Ball per pares que organitza l'Ampa. Per a mi era la 1ª. A l'arribar vaig preguntar -*"On es fa el taller?"* –"A la pista de dalt"- em van contestar –*"amb el fred que fa?"* –"No pateixis aviat entraràs en calor" –*"No ho crec"*-. Als 15 min. de començar, ja m'havia tret el plomissol (*plumó*).

La Isabel, amb professionalitat i amb una gran dosi de simpatia, ens va fer moure l'esquelet a ritme de salsa, merengue, bachata i Cha-cha-cha.

L'assistència, majoritàriament femenina, intentàvem seguir els passos, entre comentaris divertits i riallades, amb un resultat que, a jutjar, per la cara de la Isabel no estava malament (exceptuant uns passos creuats que a algunes se'ns "van creuar")-. Si parlem del "meneito de pompis i malucs", ja és un altre història, (ella ho feia amb tanta gràcia i naturalitat!!!); ens animava: -"Esos culitos, tienen que querer moverse, tenéis que hacer un 8, aaaasí.....!!!"- pel que a mi respecta, em sembla que només aconseguia un 3 i, crec, que a les meves companyes no els hi anava gaire millor. Això sí, ens ho preníem amb molta alegria.

L'únic assistent masculí mereix un punt i a part. Amenaçava amb marxar, però amb gran valentia, es va quedar, i sé de bona tinta que no es va penedir. Com que diuen les "males llengües" que aquest és un fet que es repeteix any rere any, aprofito per animar als "papis", que vencin les seves pors, que no els hi passarà res per ballar una mica i, estic segura que, fins i tot, s'ho poden passar bé.

En un moment àlgid de la nit, vaig comentar a la lleugera: -"*estaria bé que instauréssim aquest taller com una activitat extralaboral per pares*"-; varies mares decidides no van trigar ni dos minuts en prendrem la paraula, començar a projectar la idea i ja l'han posat en marxa: ***Tots els dijous de 21.30 a 22.30 "Classes de Ball". Es faran a l'Escola del Mar (activitat compartida entre les dues escoles) a un preu molt econòmic. Animeu-vos, encara us podeu apuntar.***

FESTA DE LES ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

QUÈ CAL FER PERQUÈ AQUEST NEN APRENGUI?

MOLTS MESTRES I PROFESSORS I NO POC PARES I MARES DE FAMÍLIA S'HAN FET AQUESTA PREGUNTA, AMB MÉS O MENYS DESESPERACIÓ I AMB MÉS O MENYS DISPOSICIÓ PER POSAR-SE EN EL CAMÍ DE TROBAR-HI RESPOSTES.

Aprendre és una capacitat o un cúmul de capacitats humanes, i que comencem a exercir des de tan d'hora (des que arribem al món) que podria semblar que és fàcil. I, que el més natural que pot fer un infant, un adult, qualsevol persona és aprendre. Aquesta afirmació encara pot semblar més evident quan aquest infant, nen o adolescent "està en edat de formació" quan la capacitat humana per absorbir aprenentatges és més gran. Tanmateix, no tots els aprenentatges són espontanis, sinó que requereixen molts esforços d'ensenyament. Per això no és estrany **que els qui es dediquen a la docència i a l'educació esperin que l'aprenentatge dels seus alumnes sigui proporcional a la intencionalitat i als recursos esmerçats pel docent.**

El fet és que aprendre no és igual al llarg de la vida, ni pot ser igual per a tots els continguts, ni en totes les ocasions, ni per a totes les persones. De fet hi ha psicòlegs de l'aprenentatge que han afirmat que **l'aprenentatge és idiosincràtic de cada persona**. Ningú aprèn de la mateixa manera. Cadascú aprèn segons és.

Si bé l'afirmació anterior, no deixa de ser certa, si que podem dir que hi ha unes **condicions que afavoreixen que es produeixi l'aprenentatge**; que, de saber-les poden orientar molts docents i molts pares i mares. Veiem-les:

- Un **ambient de seguretat i d'estimació** que afavoreixi l'autoestima del nen o nena , que vagi en la línia de possibilitar la seva autoimatge positiva com a aprenent.
- A casa, els nostres fills, no haurien de percebre mai que ens deceben com a persones quan no rendeixen escolarment com voldríem. Al contrari, han d'estar segurs que els estimem per sobre de tot. Aquesta seguretat mateixa és condició per aprendre..
- Un **ambient** on sigui possible l'error i **on les angúnies del no-saber puguin ser contingudes.** Els pares sempre disposats a acollir les pors i les angúnies que l'escolaritat i els processos d'aprenentatge que s'inicien allà i es poden produir en els nostres fills, ajuden a superar les inseguretats que tot procés d'aprenentatge.
- Un ambient **on es fomenti l'esperança**, on hi hagi unes expectatives positives de cara als aprenents i als seus processos d'aprenentatge. Més enllà de l'acolliment de les angúnies cal donar sempre espai a les múltiples i diverses possibilitats de sortir-se'n, que cada nen o nena realitzarà a la seva manera..
- **Un ambient on es fomenti el pensament**, la creativitat, la reflexió, la curiositat i l'avidesa de més coneixement. Quan hom se sent segur, acollit, respectat en les seves temences i esperonat a anar endavant, respectant la seva manera de ser i de fer, té obert el camp del pensament, és dir: aprèn, i no de qualsevol manera, al contrari, molt significativament!

Evidentment que ajudar els nostres fills a fer els deures, tenir converses instructives sobre qualsevol tema o construir junts una joguina, **afavoreix que es produeixin aprenentatges.** Sempre que es duguin a terme en un ambient familiar que compleixi mínimament les quatre condicions citades.

ANNA RAMIS

RECULL D

europapress.es

AVÍS DE L'OCU

Demanen no consumir panga i perca al trobar restes de pesticides i mercuri

L'Organització de Consumidors i Usuaris (**OCU**) recomana no consumir panga i perca ja que s'han trobat restes de pesticides en el panga i traces de mercuri en els filets d'ambdós peixos i, encara que assegura que aquests residus contaminants estan dins dels límits legals i no suposen un risc immediat per a la salut, aconsella no menjar-los més d'una vegada per setmana.

Per a aquesta organització, el panga i la perca han entrat "amb força" en els hàbits de compra i consum espanyols, sobretot, en menjadors col·lectius on a vegades es serveixen com filets de llenguado o nero. És lògic: no té espines, no necessita una especial preparació, té pocs greixos i calories, la seva carn blanca i sucosa, que combina amb tot, sol agradar i sobre tot és molt barat. Però, després de sospitar de la presència de possibles contaminants ambientals per les zones on es localitza i per la seva producció "intensiva", l' OCU va analitzar 23 mostres de panga (17 congelades i sis fresques) i altres sis de perca amb l'esmentada conclusió.

Es tracta de dos peixos d'aigua dolça i criats en aqüicultura que procedeixen de països llunyans: el panga es cria al riu Mekong (Vietnam) i la perca habita al llac Victòria a l'Àfrica. El seu baix preu i popularitat es vincula a que suporten tan bé la superpoblació unit al baix cost de la mà d'obra.

RESTES DE CONTAMINANTS: En concret, en quatre de les mostres de panga es va trobar la trifluralina, un herbicida prohibit a Europa mentre que en els filets de perca no es van trobar plaguicides.

Segons el parer de l'OCU, s'hauria de "reconsiderar" la llista dels peixos que es solen considerar com a font de mercuri, com la tonyina o l'emperador, després d'aquests resultats.

"Tenint en compte que aquests peixos es serveixen en menjadors escolars i els nens poden arribar a menjar-los diverses vegades per setmana (entre casa i l'escola), al final la ingesta de mercuri pot arribar a ser significativa", subratlla l'OCU.

LA HERENCIA PARA NUESTROS NIETOS (Leopoldo Abadia)

Me escribe un amigo diciendo que está muy preocupado por el futuro de sus nietos. Que no sabe qué hacer: si dejarles herencia para que estudien o gastarse el dinero con su mujer y que "Dios les coja confesados". Lo de que Dios les coja confesados es un buen deseo, pero me parece que no tiene que ver con su preocupación. En muchas conferencias, se levanta una señora (esto es pregunta de señoras) y dice esa frase que me a mí me hace tanta gracia: "¿qué mundo les vamos a dejar a nuestros hijos?" Ahora, como me ven mayor y ven que mis hijos ya están crecidos y que se manejan bien por el mundo, me suelen decir "¿qué mundo les vamos a dejar a nuestros nietos?"

Yo suelo tener una contestación, de la que cada vez estoy más convencido: "¡y a mí, ¿qué me importa?!" Quizá suena un poco mal, pero es que, realmente, me importa muy poco.

Yo era hijo único. Ahora, cuando me reúno con los otros 64 miembros de mi familia directa, pienso lo que dirían mis padres, si me vieran, porque de 1º al 65 hay mucha gente. Por lo menos, 64. Mis padres fueron un modelo para mí. Se preocuparon mucho por mis cosas, me animaron a estudiar fuera de casa (cosa fundamental, de la que hablaré otro día, que te ayuda a quitarte la boina y a descubrir que hay otros mundos fuera de tu pueblo, de tu calle y de tu piso), se volcaron para que fuera feliz. Y me exigieron mucho. Pero ¿qué mundo me dejaron? Pues mirad, me dejaron:

1. La guerra civil española 2. La segunda guerra mundial 3. Las dos bombas atómicas 4. Corea 5. Vietnam 6. Los Balcanes 7. Afganistán 8. Irak 9. Internet 10. La globalización

Y no sigo, porque ésta es la lista que me ha salido de un tirón, sin pensar. Si pienso un poco, escribo un libro. ¿Vosotros creéis que mis padres pensaban en el mundo que me iban a dejar? ¡Si no se lo podían imaginar!

Lo que sí hicieron fue algo que nunca les agradeceré bastante: intentar darme una muy buena formación. Si no la adquirí, fue culpa mía.

Eso es lo que yo quiero dejar a mis hijos, porque si me pongo a pensar en lo que va a pasar en el futuro, me entrará la depre y además, no servirá para nada, porque no les ayudaré en lo más mínimo.

A mí me gustaría que mis hijos y los hijos de ese señor que me ha escrito y los tuyos y los de los demás, fuesen gente responsable, sana, de mirada limpia, honrados, no murmuradores, sinceros, leales. Lo que por ahí se llama "buena gente".

Porque si son buena gente harán un mundo bueno. Y harán negocios sanos. Y, si son capitalistas, demostrarán con sus hechos que el capitalismo es sano. (Si son mala gente, demostrarán con sus hechos que son unos sinvergüenzas.)

Por tanto, menos preocuparse por los hijos y más darles una buena formación: que sepan distinguir el bien del mal, que no digan que todo vale, que piensen en los demás, que sean generosos. En estos puntos suspensivos podéis poner todas las cosas buenas que se os ocurran.

Al acabar una conferencia la semana pasada, se me acercó una señora joven con dos hijos pequeños. Como también aquel día me habían preguntado lo del mundo que les vamos a dejar a nuestros hijos, ella me dijo que le preocupaba mucho más qué hijos íbamos a dejar a este mundo. A la señora joven le sobraba sabiduría, y me hizo pensar. Y volví a darme cuenta de la importancia de los padres. Porque es fácil eso de pensar en el mundo, en el futuro, en lo mal que está todo, pero mientras los padres no se den cuenta de que los hijos son cosa suya y de que si salen bien, la responsabilidad es un 97% suya y si salen mal, también, no arreglaremos las cosas.

Y el Gobierno y las Autonomías se agotarán haciendo Planes de Educación, quitando la asignatura de Filosofía y volviéndola a poner, añadiendo la asignatura de Historia de mi pueblo (por aquello de pensar en grande) o quitándola, diciendo que hay que saber inglés y todas estas cosas.

Pero lo fundamental es lo otro: los padres. Ya sé que todos tienen mucho trabajo, que las cosas ya no son como antes, que el padre y la madre llegan cansados a casa, que mientras llegan, los hijos ven la tele basura, que lo de la libertad es lo que se lleva, que la autoridad de los padres es cosa del siglo pasado. Lo sé todo. TODO. Pero no vaya a ser que como lo sabemos todo, **no hagamos NADA**.

E PREMSA

CARLES CAPDEVILA (PERIODISTA)

UNA MIGDIADA DE 12 ANYS

Educar deu ser una cosa semblant a espavilar els marrecs i frenar els adolescents. Just al contrari del que fem: no és estrany veure nanos de quatre anys amb cotxet i xumet parlant pel mòbil, ni tampoc ho és veure'n de catorze sense hora de tornar a casa.
N'hem dit sobreprotecció, però és la desprotecció més absoluta: el nen arriba a l'insti sense haver anat a comprar una trista barra de pa, just quan un amic ja s'ha passat a la coca.
Sorprèn que hi hagi tanta literatura mèdica i psicopedagògica per afrontar l'embaràs, el part i el primer any de vida, i es faci un buit fins als llibres de socors per a pares d'adolescents de títols suggerents com *El meu fill em pega* o *El meu fill es droga*. Els nens d'entre dos i dotze anys no tenen qui els escrigui.
Des que abandonen el bolquer (ja era hora!) fins que arriben les compreses (i que durin), des que els desenganxes del xumet fins que t'ensumes que s'han enganxat al tabac, els pares fem una cosa fantàstica: descansem. Reposem forces de l'estrès d'haver-los parit i ensenyat a caminar i ens en desentenem fins que tocarà anar-los a buscar de matinada a la disco. Ara que per fi tornem a poder dormir, i fins que la por a l'accident de moto ens torni a desvetllar, fem una migdiada educativa de deu o dotze anys.
Algú s'esgarrifarà pensant que aquest període és precisament el moment clau per educar-los. Tranquil, que per alguna cosa els portem a l'escola. I si arriben immadurs a primer d'ESO que ningú no pateixi, allà els esperen els col·legues de batxillerat que ens els sobreespavilaran en un curs i mig, màxim dos. Al model de pares que sobreprotegeix els petits i abandona els adolescents ningú no els podrà acusar d'haver fracassat educant els seus fills. No ho han ni intentat.

ELS MESTRES FAN ALGUNA COSA MÉS QUE VAGA O VACANCES, I L'EDUCACIÓ ÉS BASTANT MÉS QUE UN PROBLEMA.

Demano perdó tres vegades: per col·locar en un títol tres paraules tan cursis i passades de moda, per fer-ho per parlar dels mestres, i, sobretot, perquè la meva idea és -ho sento- parlar-ne bé.
Sé que la meva doble condició de pare i periodista, tan radical que les seves sigles són PP, em convida a criticar-los per fer massa vacances (com a pare) i em suggereix que parli de temes importants, com la llei d'educació (és el mínim que li escauria a un periodista aquesta setmana).
Però n'estic fart que la paraula més utilitzada al costat d'escola sigui "fracàs" i al davant d'educació hi acostumi a aparèixer sempre el concepte "problema", i que "mestre" acostumi a compartir titular amb "vaga". L'escola fa alguna cosa més que fracassar, els mestres fan alguna cosa més que fer vaga (i vacances) i l'educació és bastant més que un problema. De fet és l'única solució, però això ens ho tenim molt calladet, no fos cas.
El meu procés, íntim i personal, ha estat el següent: vaig començar sent pare, a partir dels meus fills vaig aprendre a estimar-me el fet educatiu, la feina de criar-los, d'encarrilar-los, i, ves per on, ara m'estimo els mestres, els meus còmplices. Com no m'he d'estimar una gent que es dedica a educar els meus fills?
Per això em dol que es malparli per sistema dels meus estimats mestres, que no són tots els que cobren per fer-ne, és clar, sinó els que en són, els que sumen a la professió les tres paraules del títol, els que mentre molts pares se'ls imaginen en una platja de Hawaii són tancats en alguna escola d'estiu, fent formació, buscant eines noves, mètodes més adequats.
Us desitjo que aprofiteu aquests dies per rearmar-vos moralment. Perquè cal molta moral per ser mestre. Moral en el sentit dels valors i moral per afrontar un dia a dia feixuc sense sentir l'estima i la confiança imprescindibles. Ni els de la societat en general, i a vegades ni tan sols els dels pares que us transferim la canalla però no l'autoritat.
¿Us imagineu un país que deixés el seu material més sensible, les criatures, en els seus anys més importants, dels zero als setze, i amb la missió més decisiva, formar-los, en mans d'unes persones en qui no confia?
Les lleis passen, i les pissarres deixen d'embrutar-nos els dits de guix per convertir-se en digitals. Però la força i influència d'un bon mestre sempre marcarà la diferència. El que és capaç de penjar la motxilla d'un desànim justificat al costat de les motxilles dels alumnes i, ja alliberat de pes, assumeix de bon humor que no serà recordat pel que li toca ensenyar-los, sinó pel que aprendran d'ell.

CANTÀNIA 2010

A l'Escola **Parc del Guinardó** es participa a diferents projectes educatius amb d'altres escoles, depenent del curs, com el **Dansa Ara**, **Flic -flac Circ** o el **Cantània**.

El passat 11 de maig els nens i nenes de **quart** van participar al "CANTÀNIA".

Cantània és una activitat organitzada per l'Auditori de Barcelona i adreçada a l'alumnat de segon i tercer cicle de primària (3r a 6è). Per a poder-hi participar, el seu professorat de música assisteix a dues jornades de treball a partir de les quals va preparant el repertori amb els nens que faran els concerts. Cada escola té el disc per poder treballar sobre les parts instrumentals des de 6 mesos abans dels concerts. Cada any s'estrena una cantata per a 9 instrumentistes i gran cor.

Aquest any la cantata proposada és **BALADA DEL RETORN**, d'Albert Grau amb lletra de Rosa Regàs i la direcció recau en Josep Prats i Elisenda Carrasco.

És una composició sensible i bonica que tracta un tema força inusual per als xiquets i xiquetes de Primària:

l'exili.

Té com a protagonista una de tantes famílies que es van exiliar després de la guerra civil espanyola. Els primers passos en una terra desconeguda i el trasllat a Veneçuela on el fill comença a estudiar música, tenint vagament present la música dels seus pares, la terra que va deixar enrere, fins poder recuperar la seva antiga cultura, la seva música i fusionar-la amb la nova en que ha estat educat.

Aquesta cantata serà cantada per uns 23.400 nens d'Educació Primària a L'Auditori de Barcelona durant el mes de maig i juny de 2010 i també a El Vendrell, Figueres, Granollers, Manresa, Mataró, Olot, Terrassa, Vilafranca del Penedès, Parla (Madrid), Salamanca, Valladolid i Caracas.

Va ser tot un èxit! El millor de tot és que ens ho vam passar d'allò més bé. Només tenim un adjectiu per qualificar l'experiència : **IMPRESSIONANT!!!** Des de la grada els familiars que érem allà vam gaudir d'un espectacle musical que va resultar una meravella pels sentits. Felicitats a tots els nens i nenes de quart i a la **Montse Jané**.

JUNTS dibuixa'm un conte

Un altre projecte en el que l'Escola **Parc del Guinardó** participa amb diferents escoles, és **Junts**. El projecte "***Junts***" és un projecte d'intercanvi i cooperació entre escoles de Barcelona i de Tànger al Marroc. Les escoles de cada continent compartiran els contes populars, i els companys de l'altre continent el treballaran i en faran les il·lustracions. El projecte pretén apropar dos móns tant llunyans però cada vegada més propers a les nostres aules, a partir dels seus contes.

Com expliquen, els mateixos nanos en el seu blog (http://dibuixacontes.blogspot.com/search/label/Escola Parc del Guinardó):

A través del conte "L'arbre mare" arribem a treballar les emocions i els sentiments.

La classe de 4t participem en un projecte anomenat "**Dibuixa'm un conte**" amb d'altres centres de Barcelona. Aquesta activitat consisteix en fer un intercanvi amb una escola del Marroc, a través de la recerca d'un

Nosaltres, i els nois i noies del Marroc, hem reescrit un conte popular català amb l'ajut dels mestres i un expert en rondalles que ens l'ha acabat de polir. El nostre escrit s'anomena "**La donzella dels cabells d'or**" i el dels nois i noies del Marroc "**L'arbre mare**".

La classe està molt animada de participar en un projecte solidari com aquest perquè estem aprenent moltes coses d'altres latituds geogràfiques.

L'Ester i la **Pilar** ens han fet dibuixar les emocions que apareixen en el conte i la veritat que han quedat molt bé les il·lustracions. Després a classe de llengua em fet un estudi més exhaustiu sobre els sentiments. I ara queda el més interessant la representació teatral. La **Lourdes** ens fa el taller de teatre i ja ens té preparats el guió i els personatges perquè els puguem representar al Caixafòrum.

Ha estat super guai!

També s'ha editat un llibre amb els contes il·lustrats i un CD on es poden sentir les narracions en tres llengües: amazic, català i àrab. Ja el teniu?

BARCELONA I EL PARC

DEL GUINARDÓ BALLEN

CONSELL ESCOLAR

ACTA DEL CONSELL ESCOLAR 23.03.10

SECTOR PARES: Eduard Juvé, Maria Mestre, Susanna Sanz, Jordi García, Lorena León, Eva Pujadas, Lara Rabal,(representant AMPA).

SECTOR MESTRES: Josep M. Sorribas (president), Núria López (secretària), Montse Jané (cap d'estudis), Isabel Ferreros, Pilar Escolà, Sílvia Majoral, Lurdes Vallvé, Esther Pérez.

REPRESENTANT MUNICIPAL: Montserrat Rovira.

PAS: Milagros Rivero (representant PAS).

ABSENTS: Carolina Traver.

A Barcelona, 23 de març del 2009, s'inicia la sessió a les 17.30 h, amb el següent ordre del dia:

Ordre del dia:

1.- Lectura i aprovació de l'acta del Consell anterior.
2.- Matriculació curs 2010-2011.
3.- Calendari curs 2010-2011.
4.- Estat actual de les obres. Inauguració.
5.- Piscina parvulari.
6.- Pla de convivència i Pla lector.
7.- Informació de la comissió econòmica.
8.- Programa Èxit.
9.- Dades avaluació 5è/6è.
10.- Comissió de menjador.
11.- Projecte de reutilització de llibres.
12.- Informacions diverses.
13.- Informacions de l'AMPA.
14.- Precs i preguntes.

1.- Lectura i aprovació de l'acta del Consell anterior.

S'aprova l'acta del Consell anterior.

2.- Matriculació curs 2010-2011.

La matriculació ha anat molt bé. Es cobriran totes les places de P3.

3.- Calendari curs 2010-2011.

- El 7 de setembre començarà el curs.
- El 22 de desembre finalitza el 1r. trimestre.
- El 7 de gener inici del 2n. trimestre.
- El 15 d'abril finalitza el 2n. trimestre.
- El 26 d'abril inici del 3r. trimestre.
- El 22 de juny finalitza el 3r. trimestre.

S'aprova la proposta de dates de lliure disposició:

11/10/2010, 7/12/2010, i 7/01/2011.

- Setmana blanca: Aquest període està considerat com a vacances. Hi ha dues propostes. La Delegada Territorial de la zona de Barcelona ha de decidir entre les següents propostes:

  * Del 28/02/2011 al 4/03/2011.
  * Del 7/3/2001 al 11/03/2011.

Els mestres treballaran fins al 7 de juliol i desapareix la jornada continuada.

4.- Estat actual de les obres. Inauguració.. Les obres ja estan fetes. Hi ha algunes deficiències a nivell de fusteria i humitats. També falten: cortines, connexió a internet, etc.

Des de l'escola s'ha fet un escrit a l'Àngels Bartolomé per comunicar-li que no hi ha resposta a les necessitats del centre. En el cas de no tenir resposta, es fa la proposta d'anar a fer una visita a en Manel Blasco (escola i pares).

Per fer el traspàs de la biblioteca, s'estan fent visites a altres biblioteques.

5.- Piscina parvulari. En la reunió del Consell Escolar s'ha fet una bona valoració de l'activitat de piscina a Educació Infantil. El complex esportiu, fins a la data, ha complert amb els compromisos pactats.

El proper curs si no hi va tota la classe (tots els alumnes) no és farà l'activitat en aquest horari.

Des de la piscina ens han comunicat que ens avisaran quan hi hagi un forat dins l'horari escolar. Per tant, si es fa en horari escolar, hi han d'assistir tots els nens.

6.- Pla de convivència i Pla lector. Per realitzar el Pla de convivència només s'ha fet una aproximació al tema. Sembla que no serà possible concretar el document dins d'aquest curs. Aquest any hem començat a fer el Pla lector. A nivell de claustre hem iniciat una formació que ens permet organitzar el contingut de totes les activitats relacionades amb el tema, que es fan a l'escola.

7.- Informació de la comissió econòmica.. S'informa al Consell Escolar, que el dia 18 de març es va reunir la comissió econòmica, per fer la justificació corresponent a l'any 2009. Van assistir-hi: Josep M. Sorribas, Milagros Rivero, Isabel Ferreros, Jordi García i Núria López.. La comissió econòmica va revisar i acceptar la justificació de l'any 2009.

8.- Programa Èxit.. L'escola participa en el programa èxit. Un grup d'alumnes de l'Institut Brossa va començar a fer un seguiment a un petit grup de nens de la nostra escola, que s'ha ampliat perquè hi ha hagut molta demanda.

Tot el procés es fa amb la supervisió de mestres, es treballen aspectes relacionals, hàbits i feines escolars.

9.- Dades avaluació 5è/6è. Han sortit els resultats de les proves que es van fer als alumnes de 5è. Han obtingut millors resultats en castellà que en català.

A les proves que ha de fer 6è, s'ha incorporat l'anglès. Aquestes proves arriben un dia abans, totalment estanques, no es poden obrir fins al moment de realitzar-les.

10.- Comissió de menjador. S'informa el Consell Escolar que s'ha de convocar la comissió de menjador perquè s'ha de renovar contracte amb l'empresa de menjador.

11.- Projecte de reutilització de llibres. S'aprova el projecte sobre reutilització de llibres i sol·licitar la subvenció corresponent.

12.- Informacions diverses. Des de l'1 de març, en Víctor (monitor de lleure) s'ha incorporat a la tutoria de 5è, com a mestre en pràctiques de l'especialitat d'educació física.

13.- Informacions de l'AMPA. L'AMPA informa sobre:

Activitats fetes:

Fira de joguines, va anar bé.

Per Carnaval es va fer un taller de disfresses, va anar molt bé. Des del claustre es felicita a la gent que hi va participar.

Taller de mares i pares, activitat muntada per l'Ajuntament, dins del programa "Educar és estimar".

Jornada de Scalèxtric.

Activitats pendents:

Taller de ball,15 d'abril.

Parada de llibres per Sant Jordi.

Fira d'ocasió, 7 maig.

12 de maig reunió per presentar el casal d'estiu. S'aprova, en Consell Escolar, la utilització de les instal·lacions de l'escola per muntar el casal d'estiu.

Excursió de famílies,16 maig.

Festa Extraescolars, el 29 de maig.

Reunió presentació colònies, 1 de juny.

Cinema a la fresca, 11 de juny.

Sopar de famílies, 18 de juny.

Colònies i Casal, 29 de juny. I S'ha parlat amb "Temps de barri" per fer activitats compartides.

14.- Precs i preguntes. Es tracta sobre diferents aspectes de temps de migdia i sortides de l'escola.

Sense res més, finalitza la sessió a les 19.30. ***Barcelona, 23 de març del 2009***

Josep M. Sorribas President Núria López Secretària

RACÓ MULTICULTURAL

ARGENTINA

Les contaré algunas cosas típicas de mi país, Argentina. Seguramente muchas de ellas ya las conoceréis o habréis oído hablar de ellas.

Llevo mas de 15 años viviendo en España, de los cuales ocho en Cataluña. Si bien estoy estudiando catalán, sepan disculpar que escriba en castellano, pero aún la vergüenza me invade y no quiero estrenarme con este texto.

Quien no ha escuchado hablar del **mate**....Una **mateada** con los amigos es un verdadero ritual, y el hecho de que alguien te ofrezca un mate es una manera de ser aceptado en el grupo. La yerba mate, una variedad del acebo, es la base fundamental de esta infusión, que se coloca dentro del propio recipiente, conocido como mate. Luego se llena de agua caliente pero sin estar hervida, ya que sino se *"quema"* la yerba y los mates "salen *lavados"* según reza la leyenda popular. Hoy en día, hay mates de diversos materiales, desde mate de calabaza y madera, hasta de metal y plástico. A algunos le agregan cáscaras de naranja, limón o granos de café para que adquieran un gusto distinto.

En el deporte también los argentinos han sabido destacar. Además del célebre Diego Maradona y otros futbolistas, también han merecido atención el rugby y el polo... **El Polo** argentino es indudablemente el mejor del mundo, ya que han sido Campeones Mundiales desde el año 1949 ininterrumpidamente hasta hoy. Este deporte, que comienza a desarrollarse en el campo desde 1870, es otra de las más férreas costumbres de Argentina.

Otra imagen típica que se relaciona con Argentina es **El gaucho:** ese hombre de sombrero negro, con un pañolón rojo que le rodea el cuello, de botas y casi siempre sobre el lomo de un caballo, es uno de los símbolos de la Pampa. Una vivienda típica y característica de Argentina es **la estancia**: un establecimiento agro-ganadero cuya casa principal era una mansión adaptada para recibir huéspedes. Estas casas tienen grandes extensiones de tierra, donde las vacas pastan libremente y la agricultura saca provecho de las magníficas condiciones de la tierra.

El truco es el juego de cartas más difundido y popular. Es típica la animación del juego por parte de los jugadores, con versos, exclamaciones y señas. Un juego ideal para "mentirosos". Se usan los naipes españoles de cuarenta cartas y los partidos son a 30 tantos

En cuanto a la comida, qué decir del famosos asado, aunque hay muchas que se conservan de la época colonial o son de origen aborigen. Lo más típico son las **empanadas que pueden ser:** de carne cortada a cuchillo, de **humita** (maíz), de queso, y gustos más actuales como roquefort y nueces, cebolla caramelizada, etc... Otro plato típico es el **locro** hecho a base de maíz blanco con chorizo de cerdo, recomendado para comer en invierno. Algo muy distinto es el **curanto** de origen mapuche que se prepara haciendo un pozo en la tierra donde se encienden brasas y se colocan carne y vegetales, luego se cubre con hojas grandes de nalca (variedad patagónica de ruibarbo) y se tapa con tierra para que se cocine lentamente. También están los **tamales** (maíz envuelto en su hoja) típico del norte del país, pastel de carne y papas, **cordero** patagónico y **chivito** al asador. En los postres destacan: pastelitos de dulce de membrillo, **tortas fritas**, mazamorras y por supuesto el famoso **dulce de leche**.
La música también ha sido muy importante en Argentina. El **tango,** hoy tan popular en todo el mundo, estuvo prohibido muchos años para los argentinos y sólo lo bailaban las clases bajas del país. Pero cuando el tango triunfa en París, es aceptado y bailado por la "burguesía" argentina. El tango nace en los prostíbulos cerca del puerto de Buenos Aires y en un principio solo se bailaba entre hombres Hoy se ha convertido en un baile para todas las edades. Los bailes más antiguos y auténticos son el **carnavalito,** el **chamamé**, el pericón y el gato.

Cecilia

BALADA DEL RETORN

Som com som i som el que som perquè som la barreja de moltes cultures i civilitzacions.

Som com som i som el que som perquè des de l'antigor portem en nosaltres la sang de grecs i romans, fenicis i hebreus, gots i àrabs...

Som com som i som el que som perquè hem construït la nostra cultura i la nostra llengua a partir de les cultures i les llengües de tots els pobles que ens han visitat i s'han quedat.

Som com som i som el que som perquè estem oberts a qualsevol novetat o canvi.

La guerra és el pitjor desastre que hi ha. La guerra i la violència no arreglen els conflictes. La guerra obliga molta gent a fugir cap a l'exili.

Quan va acabar la Guerra Civil milers de persones fugiren cap a França. Havien defensat la legalitat de la Segona República. Els camins eren plens. Aquesta és la història d'una família, una de tantes.

Sortir del país per por o per gana esborra el futur. Que difícil se'ns torna la vida quan no tenim el suport dels amics i els nostres pobles són lluny.

Així treballant en el que trobàvem, aprenent la llengua estrangera, vàrem passar els primers mesos. I quan ja començàvem a sentir-nos una mica com a casa, una altra guerra va esclatar: era la Segona Guerra Mundial, França va ser envaïda pels nazis. Tothom fugia. Un dia vàrem saber que un vaixell salpava cap a Veneçuela.

Els veneçolans, els argentins, els cubans, els mexicans... varen obrir les portes a molts centenars de milers de refugiats. Ens varen donar feina, passaport i nacionalitat. I nosaltres vàrem ajudar a crear escoles, tallers, empreses, restaurants... Hi vam trobar casa nostra, la nostra pàtria.

Perquè la pàtria és la llengua que acceptem, la música que fem nostra, el lloc on creixen les nostres idees.

Som com som i som el que som perquè ...

SORTIDA DE FAMÍLIES

Aquí teniu un petit recull de fotos del dia 16 de maig a Can Sans, la casa de colònies d'aquest curs.

Finalment, tot i la crisi

I el preu del dinar
Vam ser 92 persones.

CASA DE COLÒNIES CAN SANS AULA DE NATURA FELLINES

L'ENTREVISTA

En aquest número passarem una estona amb el Víctor Gil, el Coordinador dels monitors de menjador.

Fa cinc anys que va arribar a la nostra escola per a fer una substitució al mes de Juny i els hi va agradar tant la seva forma de treballar que al setembre d'aquell mateix any ja li van oferir la plaça de Coordinador.

Com vas començar a treballar de monitor de menjador?

Doncs va ser a l'últim any de carrera, mentre feia la llicenciatura d'Història. Només tenia classe per les tardes, així que vaig voler buscar una feina on pogués compaginar-ho. Llavors, la novia d'un amic em va comentar que ella treballava de monitora de menjador i els horaris em venien perfecte. A més, com estava acostumat a treballar amb nens entrenant a equips de bàsquet durant molts anys, no hem feia cap por aquets tipus de feina.

Primer vaig estar uns mesos fent substitucions a varies escoles, fins que al Juny del 95 vaig venir a parar al Parc del Guinardó. En un principi em van oferir una plaça que quedava vacant per l'any vinent com a monitor, però finalment, la coordinadora de monitors va trobar plaça de mestre en una escola i el lloc va quedar vacant. Me la van oferir i aquí estic...

Quina feina fa un coordinador de menjador?

Doncs a part de ser el monitor de la classe de 5è, organitzo i superviso les hores del migdia. Això implica controlar els horaris en què cada grup ha de baixar a dinar i fer les diverses activitats, organitzar els grups de nens pels monitors, fixar (conjuntament amb l'escola) les normes a seguir i preparar les activitats o tallers que muntem.

Ja teniu temps per a tot?

La veritat és que des de que van incorporar la 6a hora a primària se'ns ha reduït molt el temps. Abans teníem 3 hores per poder organitzar diversos tallers i que quedés temps per córrer i desfogar-se pel pati, però ara, amb dues hores, amb prou feines tenen temps per cansar-se i distreure's una mica.

Amb els d'infantil continuem tenint les 3 hores, així que, amb els de P5, si que ens dóna temps a fer la ludoteca mentre els més petits dormen. Ara que, amb la primavera que hem tingut de pluja, et puc assegurar que activitats sota sostre s'han muntat unes quantes, je je je

Ostres, és veritat, què feu amb tants nens quan plou?

Doncs imagina, pensa que es queden a menjador al voltant del 95% dels nens de l'escola... Cada grup se'n va a la seva classe on tenim jocs de taula, llibres i fins i tot, si la tutora ens dóna permís, poden acabar deures que tenen per a casa. També disposem de l'aula de música per veure-hi alguna peli...

I com va la "Happy Hour", l'hora de menjar dels nens?

Doncs la veritat és que molt bé. Tant al principi de curs com al final estan més moguts degut als nervis de començar escola com de començar vacances, però la resta de l'any tot surt força bé. En conjunt, tots són bastant autònoms i tenen ben assolits els hàbits, i ens sentim orgullosos quan un nen que té dificultats va millorant durant el curs i se'l veu content.

Es continua utilitzant la tàctica del tovalló per amagar menjar o s'han modernitzat?

Que va.... Fan servir les mateixes que totes les generacions, je je je... Des d'anar al lavabo i trobar després carn i amanida dintre, a fer veure que es renten la boca i posar menjar en el tovalló. Però ja se sap, crec que es una tradició que no es perdrà mai, je je je

Millor canviar de tema... je je També vas a les colònies que organitza l'Ampa, oi?

Sí. Vaig tots els dies amb els de primària, acabo trencat però m'encanta. Jo i la monitora que ve amb els d'infantil ens encarreguem de la part del hàbits (vestir-se, rentar-se, dinars...) i els monitors de la casa de muntar les activitats. També compartim la nit, és a dir, ens ajuden a l'hora d'atendre als nens quan dormen. Imagina, si a casa et demanen aigua tres vegades durant la nit... Multiplica-ho per 60, o fas torns o no dorms, je je ....

Noi, no pares. També sabem que estàs fent pràctiques a la classe de la Lourdes!!

Sí. Estic en l'últim any de Magisteri d'Educació Física i com em toca fer pràctiques... quin millor lloc que a la mateixa escola!!! Així m'ho puc compaginar amb la feina de migdia.

Doncs ja coneixeu una mica millor al Víctor i a la feina que fa. Així que, si veieu un noi sortint de l'escola amb uns macarrons enganxats a l'espatlla, no és que tingui poca cura menjant, sinó que són les restes de les abraçades que li fan els nostres petits al acomiadar-se!!!

FLAN DE HUEVO CASERO

Ingredientes

- 1 litro de leche
- 8 huevos
- 6 cucharadas de azúcar
- Caramelo líquido

Preparación

Batir la leche, los huevos y el azúcar, todo con la batidora.

Ponemos en un molde la base de caramelo líquido y echamos la mezcla antes realizada.
Lo cocemos al baño María en el horno a 180º (1 hora aproximadamente, depende del horno)

Para saber si está bien cuajado introducir una cucharilla y si sale limpia al pincharlo ya está.

Volem tornar a recuperar EL RACÓ DE LES LLETRES. La idea és que ens envieu poemes, contes, dibuixos o tot allò que vulguin fer els vostres fills/es per a que es publiqui a la revista. Ens ho podeu deixar a la bústia de l'AMPA. ANIMEU-VOS, segur que als vostres fills/es els hi farà il·lusió veure-hi els seus treballs!!! Qui sap si publicar a Les Fulles del Parc és l'inici d'una carrera fulgurant... I a més més, regalarem dues entrades pel cine per a totes aquelles persones que surtin a la revista.

PARTICIPA A LA FOTO DEL MES. Tens una bona foto d'una paisatge, de la teva filla fent la migdiada, del teu fill fent ganyotes? Doncs no l'enviïs a National Geographic o a la revista Time, envia-la a Les Fulles del Parc. A cada número proposarem un tema per les fotos, i al número següent publicarem la millor. I aquí també regalarem les entrades de cine!!

Com que el proper número serà ja el curs vinent, us proposem el tema "vacances".

I PER ACABAR UNA MICA D'HUMOR